

Debat d'investidura

Salvador Illa

Barcelona, 20 de maig de 2021

PSC/❤️

Molt honorable senyora presidenta, autoritats, senyor Aragonès.

Vull començar la meva intervenció amb tres consideracions prèvies:

La primera, fer una condemna sense pal·liatius als cinc assassinats de violència masclista que hi ha hagut a Espanya, dos dels quals a Catalunya, a Creixell i a Corbera de Llobregat, en les darreres 72 hores.

Segona, fer un reconeixement sincer, també sense matisos, a tots els professionals involucrats en el procés de vacunació a Catalunya. Funciona bé el procés de vacunació a Catalunya. Aquesta és la principal mesura, vacunar-se, no només en matèria de salut pública sinó també en matèria de política econòmica. Vacunar-se per acabar amb la COVID i per recuperar la nostra economia. Obre un horitzó d'esperança el procés de vacunació. Cal prudència, però obre un horitzó d'esperança. Vull personalitzar el meu agraïment en les persones que em van vacunar ahir, la Iris i la Cristina, i també vull fer-lo extensiu a la consellera Vergés. Consellera, això està funcionant bé i també vostè hi té mèrit.

I en tercer lugar, quiero enviar todo mi afecto, apoyo y cariño a los compatriotas de Ceuta y Melilla, y lo quiero personalizar en los presidentes de estas ciudades autónomas, el presidente Juan Jesús Vivas de Ceuta y Eduardo de Castro de Melilla, con quien he tenido oportunidad de departir y trabajar. Y en estos momentos no fáciles quiero que sepan que tienen nuestro cariño y el apoyo de quien les habla en nombre del primer grupo parlamentario de este parlamento.

I entrant en matèria, senyor Aragonès, és la tercera vegada que intenta vostè la investidura. Ho va intentar el passat 26 de març i ho va tornar a intentar el 30 de març.

Sembla que ara li sortirà. Dels vuit presidents que ha tingut Catalunya d'ençà de la recuperació de la democràcia, vostè és l'únic que haurà necessitat tres investidures, un rècord. S'estrena amb un fet inèdit fins ara de la democràcia de Catalunya.

El plantejament que vostè fa a aquesta cambra és la d'un Govern de coalició, Junts per Catalunya i ERC, amb un acord també amb la CUP per obtenir el suport necessari d'aquesta cambra, per poder desenvolupar l'acció de Govern. Ja teníem govern de coalició, el repeteix. També repeteix amb el suport de la CUP, per garantir-se l'estabilitat.

Vostè ha reclamat un govern estable i jo hi estic d'acord. Catalunya necessita un Govern estable més que mai. I és essencial des del meu punt de vista per escatir el nivell d'estabilitat que podrà tenir el seu Govern comprendre bé el nivell de solidesa que tenen amb el seu soci de Govern, Junts per Catalunya, i amb el seu soci parlamentari, la CUP. Que hagi necessitat tres sessions d'investidura per aconseguir molt previsiblement la presidència no és, d'entrada, massa bon presagi. Jo crec que pot ser il·lustratiu, fent bo allò de Lord Byron, "el millor profeta del futur és el passat", veure què ha passat des del 30 de març, quan vostè es va adreçar a aquesta cambra i no va obtenir el suport necessari, fins arribar fins avui dia 20 de maig i demà, en què previsiblement l'aconseguirà.

Hem vist diverses coses. En primer lloc, diferències airejades sense cap pudor ni discreció. El senyor Batet, a qui li agraeixo sempre la seva sinceritat i el seu grafisme, parlava en la seva darrera intervenció que volia un govern de coalició i no de col·lisió. Hem vist també molts terminis i molts ultimàtums sense cap altre efecte que el de minvar la credibilitat de qui amb rotunditat, però fermesa, els anava proclamant. Hem vist fins i tot un trencament amb Junts per Catalunya: va dir aquell dia, "avui anunciem que assumim la responsabilitat d'iniciar la legislatura amb un Govern en solitari". Hem vist també, qui ho havia de dir, a la CUP fent d'àrbitre. Hem vist, de forma fugaç, una obertura i trencament de negociacions de 48 hores amb Catalunya en Comú; fugacitat és la que ha tingut la seva proclamada via àmplia. I finalment hem vist que en un cap de setmana vostè va seure amb Sánchez i van arribar al que jo crec que és un pacte de conveniència.

Casal Socialista Joan Reventós
C/ Pània 11
08005 Barcelona
Tel 93 495 54 18

Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE)
socialistes.cat

I la pregunta ha de ser: per què no ho feien el cap de setmana immediatament posterior de les eleccions? Per què hem hagut de perdre tres mesos per aconseguir això? I quan ja pensàvem que en matèria d'investidura ja estava tot dit i fet, també hem vist, en lloc de gent optar a formar part del seu govern, carreres per descartar-se. Amb el màxim respecte per a tothom, es fa difícil no interpretar el descart d'algunes persones molt significatives com una falta de confiança a la seva presidència i al seu Govern.

En conclusió, vostè partia d'un fracàs i, des del 30 de març ençà, el procés de negociació ha danyat les institucions de Catalunya, perquè les ha afeblit, ha danyat la seva autoritat com a president, perquè vostè parlarà com a president de Catalunya, i ha afeblit la seva autoritat, amb ultimàtums que s'han anat vençant sense que passés absolutament res del que vostè proclamava. S'ha perjudicat el país – vostè deia que necessitem un govern de seguida amb plena capacitat d'actuació– i hem vist els primers senyals de desconfiança a les seves pròpies files. Crec que això em permet afirmar que no comencem amb massa bon preu. Els pronòstics sobre la solidesa, l'autoritat i la confiança de la seva presidència no són gens encoratjadors a jutjar pel que hem vist aquests dies. Nosaltres estarem amatents i jutjarem no pel que hem vist passar ara, sinó pel que facin en un futur.

I què faran vostès en un futur? Què volen fer? Vostè opta a la presidència i té la obligació de dibuixar cap a on vol portar el país i li he d'agrair que ha sigut clar, tant en els documents que han fet públics com amb la seva intervenció. Vostè parla de materialitzar, són paraules literals, la república catalana i culminar la independència. Això no passarà, vostè ho sap. Ho sap tothom. I per tant no matisi aquest compromís. El que em preocupa és que dibuixa un horitzó de país per a una part de la societat catalana, no per a tot Catalunya. I planteja dues fites concretes, l'amnistia i l'autodeterminació, que generaran més frustració a una part si més no de catalans i catalanes, perquè no es produiran. I no es produiran perquè afortunadament vivim en una democràcia regida per un estat de dret i l'hem de respectar tots. És una de les grans lliçons d'aquesta pandèmia, la necessitat de respectar un estat de dret en el què no hi cap aquestes dues fites. Em preocupa, i ens tindrà enfront, que dibuixi un horitzó de país només per una part del país. Crec que està repetint un error en base una gran mentida, el procés, construïda en cinc enganys que vull recordar:

Casal Socialista Joan Reventós
C. Pallars 191
08005 Barcelona
Tel 93 495 54 18

Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE)
socialistes.cat

El primer engany és el d'una majoria fictícia. Parlen del 52% dels vots a les darreres eleccions quan corresponen a menys del 25% sobre el cens dels vots, insuficient per qualsevol projecte rupturista.

El segon és un engany d'unes institucions fictícies, inexistents, que no representen tots els catalans. Les institucions del nostre Govern són les que estan recollides a les lleis i s'ajusten al nostre marc de convivència: el Parlament, la Presidència i el Govern de la Generalitat. No n'hi ha d'altres. Enganyar-se amb unes noves institucions a mida és auto enganyar-se i vostès s'enganyen i desprestigien les existents.

El tercer engany és el d'un plantejament d'unilateralitat disfressat d'uns drets ficticis que exclouen la meitat de la societat catalana i fan més gran la rasa de la divisió del nostre país i afeblint la cohesió social que necessitem.

El quart és l'engany de vincular l'avenç social a plantejaments rupturistes, que parteixen de premisses d'insolidaritat des del meu punt de vista incompatibles amb el valor de l'esquerra.

I el cinquè engany és el de presentar els darrers deu anys com uns anys d'èxit, quan en realitat presenten un balanç negatiu per als catalans i no han comportat cap guany pels nostres conciutadans.

El seu acord especifica no només on vol vostè portar el nostre país sinó com ho vol fer, i diu que ho vol fer amb una barreja de diàleg i confrontació. És, des del meu punt de vista, una contradicció que arrossega el seu plantejament i el conjunt del document que han donat a conèixer. Parlen de diàleg i amb l'acord que van signar amb la CUP es donen dos anys de termini. Si en dos anys no surt el que nosaltres volem ens aixequem. Això no és un diàleg: és respectar-se, és escoltar-se, és fer esforços per convèncer, raonar conjuntament, no és dir o surt el que jo vull o m'aixeco i me'n vaig. Això s'assembla més a un xantatge.

M'ha sorprès també, no puc deixar d'assenyalar-ho, la incredulitat que desprèn el document que han signat amb Junts per Catalunya respecte els fruits que pugui donar aquest diàleg. Crec que quan un aborda, inicia un procés de diàleg, ho ha de fer amb un cert convenciment, no arrossegant els peus.

I ja li vaig dir, i li torno a dir: com es dialoga amb vetos? Com es fa? Molt personalment vostè -jo això li agraeixo a més a més perquè crec que és el que li convé a Catalunya-, ha fet bandera del diàleg. Com es dialoga vetant el primer partit de Catalunya? Això ho ha van signar vostè, Junts per Catalunya i la CUP. Van signar un veto al meu partit polític, a un partit socialdemòcrata. Inèdit a Europa.

Ara és el primer partit de Catalunya, el meu. Ho dic amb tot el respecte, però és que també és així. Com es dialoga vetant el primer partit de Catalunya? Jo li demano que aixequi aquest veto. Jo li demano que comenci la seva presidència aixecant aquest veto. Escolti'm, jo he dit que nosaltres en anys anteriors vam fer-ho al PP i que va ser una mala idea. No s'han de vetar partits demòcrates. Encara que tinguin una ideologia molt allunyada. No t'he sentit que vostè vulgui abanderar el diàleg a Catalunya amb un veto existent encara avui al primer partit de Catalunya, i per tant li demano que l'aixequi.

I en matèria de diàleg, em preocupa que no es parli, ni en els documents que jo he llegit ni en la seva intervenció que jo he sentit, del diàleg Catalunya endins. Diàleg per descomptat del Govern de Catalunya haurà d'encapçalar a més a més vostè amb el Govern d'Espanya, però també diàleg Catalunya endins. Perquè Catalunya té una pluralitat de punts de vista.

I si vostè és sincer quan diu que vol governar per la Catalunya sencera, crec que té l'obligació no de donar suport, sinó de liderar un diàleg també Catalunya endins. I què millor que fer-ho amb aquells que hem obtingut representació en aquesta cambra perquè ens han votat els ciutadans de Catalunya.

I això ho barregen amb la confrontació i amb l'embat, que adjectiven de democràtics. Però l'adjectiu matisa però no elimina el substantiu. De veritat creu que avui necessitem això? Vostè creu de veritat que avui Catalunya necessita confrontació? Vostè creu que avui Catalunya necessita embat? Vostè percep que la societat catalana vulgui confrontar? Vostè percep que per vèncer el virus haguem de confrontar? Vostè percep que per aprofitar els fronts europeus haguem d'anar a fer un embat? No és Europa, a través d'Espanya, que ens proporciona una vacuna i uns fronts europeus? L'actitud de confrontar i fer un embat és la que demanda avui la societat catalana?

Casal Socialista Joan Reventós
C. Pallars 191
08005 Barcelona
Tel 93 495 54 18

Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE)
socialistes.cat

Sincerament crec que no i, si m'ho permet, crec que no fa per vostè. El tarannà que jo he percebut en l'encara escassa relació política amb vostè, no m'ha semblat que sigui de confrontació, no m'ha semblat vostè un home d'anar-se a barallar, no m'ha semblat que la seva primera reacció davant d'un problema sigui "vaig a confrontar, vaig a fer un embat". M'ha semblat que és un home, a part de molt correcte i educat, més aviat de dir "com ho solucionem això?". Per això em crec més el seu paper d'home dialogant que d'home de confrontació. Però és important que ho aclareixi. Perquè si fem diàleg, fem diàleg de veritat, aixequem vetos i ens oblidem de la confrontació per a temps millors.

Han detallat també el conjunt de coses que volen fer. Fan llistat. Amb la majoria de les coses que vostès plantegen ja li dic que nosaltres podríem estar-hi d'acord. No amb totes, però la majoria sí. Ara, això té un problema, que és afegit a la credibilitat per mi ja rebaixada cap a la seva figura a causa del procés de negociació que el portarà a ser president de la Generalitat: és que vostès han governat durant cinc o sis anys. Vostès per exemple parlen, i li diré exactament el lloc –en el punt desè de l'eix tres de memòria democràtica– i diuen que volen impulsar la Llei integral de memòria democràtica de Catalunya. Però és que ja ho van dir al passat mandat. La passada legislatura van dir que seria la primera llei que portarien a aquesta cambra. I tres anys després no hi ha llei ni tan sols, m'informen els seus companys, s'ha registrat en aquesta cambra.

Parlen de fer un institut. A més són molt concrets i ho agraeixo. Parlen de fer una licitació del centre de Formació Professional de l'Automoció de Martorell. I diuen que ho faran abans del 15 de setembre d'enguany, del 2021. És un compromís precís, concret. Si ho aconseguen jo el felicitaré, però és que això es va inaugurar el 2015.

Ho va inaugurar el president Mas el 2015. Tretze milions d'euros, una capacitat per 15.000 alumnes i avui n'hi ha cent. 14.900 persones que podrien estar gaudint d'una instal·lació inaugurada el 2015, fa sis anys, s'ho perden. I van vostès intentar licitar-ho el novembre del 2019 i el concurs, desert. I van obrir el desembre un procediment negociat i ningú es va presentar. Aleshores el llistat que fa, que és exhaustiu, té aquest problema: que ha de passar el contrast de l'acció de govern feta durant cinc o sis anys. I a mi avui m'ha sorprès una mica el que li he vist en la seva intervenció: "nova Generalitat republicana".

Casal Socialista Joan Reventós
C. Pallars 191
08005 Barcelona
Tel 93 495 54 18

Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE)
socialistes.cat

Escolti'm, que no comença avui. Començarà demà com a nou president de la Generalitat de Catalunya, però és que vostè porta tenint una responsabilitat molt important els darrers anys. I ha d'entendre que molts veiem amb esperança que algunes coses estan encaminades a resoldre els problemes de Catalunya però escolti'm, que vostè porta anys governant i d'això res: memòria democràtica o l'institut de formació professional, per posar-li un exemple.

Detallen una estructura de Govern i hi tenen tot el dret, només faltaria, perquè el president de la Generalitat ha d'estructurar i organitzar el Govern com millor i més convenient li sembli. Permeti'm que li digui, però, que m'ha sorprès que Empresa i Treball estiguin a la mateixa conselleria, i m'hagués agradat que s'hagués fet una menció explícita a la indústria, perquè l'economia catalana, vostè ho sap més bé que jo, té una forta dependència a la indústria i crec que mereix en aquests moments si més no una menció en el document i fins i tot un reconeixement en l'organigrama del seu govern. Jo hagués preferit una conselleria d'infraestructures i prou. La barregen amb polítiques digitals, però vostè té dret a organitzar-se com vulgui.

I sobre el repartiment que han repartit entre els socis també és una prerrogativa que tenen vostès i m'ha eximit el meu bon col·lega Gabriel Rufián de fer cap més comentari quan ha dit que Junts per Catalunya no és tan de dretes. Senyor (Albert) Batet, avui vostè es lleva sent una mica més d'esquerres o no tant de dretes. Sé que vostè és un home que s'ho pren tot de bona manera, però sàpiga vostè que els seus socis de govern el veuen avui una mica menys de dretes. I el veuen així amb satisfacció. Potser la setmana que ve el veuen una mica més d'esquerres encara i estigui alerta que no el desplacin a l'extrema esquerra.

Sobre la cohesió i la confiança del seu govern, ja li vaig dir l'altra vegada: a mi em sembla que voler passar pel sedàs d'una qüestió de confiança d'aquí dos anys és innecessari. Si hi ha un acord sòlid vostè ha de governar quatre anys. I miri, jo aspiro a ser president de la Generalitat, si mai ho aconseguixo, i fer un plantejament de quatre anys. Per què ha de sotmetre's a un sedàs d'una qüestió de confiança d'aquí dos anys? M'ha sobtat també i m'he fet un embolic amb les comissions de seguiment. Cinc més tres, vuit comissions de seguiment,... dona la impressió, quan un ho mira amb una certa objectivitat, que és més un sistema de vigilància mútua producte de desconfiances entre vostès.

Casal Socialista Joan Reventós
C. Pallars 191
08005 Barcelona
Tel 93 495 54 18

Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE)
socialistes.cat

No facin allò de fer una comissió de coordinació de les comissions existents, perquè llavors ja no tindran temps per governar. I nosaltres volem un govern que governi per a Catalunya i m'ha semblat que és un sistema de vigilàncies mútues. Tant de bo m'equivoqui.

I del document dels acords, m'ha sobtat també que no es menciona ni una sola vegada la paraula "Espanya". No surt. Parlen de l'Estat. Per cert, vostè quan surti escollit serà el màxim representant de l'estat de Catalunya.

No li generi això cap contradicció. Assumeixi-ho amb totes les de la llei. Vostè serà el màxim representant de l'Estat a Catalunya, però per què no mencionem Espanya? Formem part d'Espanya. Pot no agradar-nos. És legítim que alguns, vostè en concret, diguin "vull culminar la independència, vull marxar d'Espanya". Però formem part d'Espanya. Vostè presidirà un govern d'una comunitat autònoma d'Espanya.

I junts, amb la resta d'Espanya, hem aconseguit coses molt importants: la vacunació, per la qual he felicitat la consellera Vergés, i no em sap greu felicitar-la, al contrari; l'educació presencial, els fons europeus. És millor reconèixer les coses com són. Em sembla un exercici polític poc realista no mencionar-ho.

M'ha sobtat també que no es parli de finançament econòmic. Perquè Catalunya té un problema de finançament i no cal que passem de l'Espanya ens roba a no dir-ne res. Necessitem recursos per a Catalunya. Vostè em tindrà al seu costat per reclamar i treballar per obtenir recursos per Catalunya. Però no hi ha cap menció, cap, sobre quin plantejament tenen al respecte.

I no diria res en matèria de pressupostos perquè dono per entès, com així es fa almenys en el tipus de política que a mi m'agrada practicar, que si hi ha un acord de govern i d'estabilitat parlamentària, *va de soi* que hi ha suport als pressupostos. Però ho faig perquè Catalunya els darrers deu anys no ha tingut cap pressupost aprovat l'1 de gener de l'any en curs. I vostè aquí té un repte per aconseguir-ho: que l'1 de gener del 2022 tinguem el pressupost de l'exercici 2022 aprovat. Ja no li pregunto pel pressupost d'aquest any. I és més, els últims sis anys hem tingut dos pressupostos. I joestic d'acord amb tot l'esforç i aquí li donaré suport també de modernització que vostè vol emprendre de la Generalitat.

Casal Socialista Joan Reventós
C. Pallars 191
08005 Barcelona
Tel 93 495 54 18

Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE)
socialistes.cat

Però per favor, comencem pel bàsic, tinguem el pressupost aprovat en temps i forma: 1 de gener de l'any en curs. Això ja seria revolucionari, vist el que s'ha fet en els últims anys, autènticament revolucionari. I vostè a més coneix bé la matèria perquè ha estat el conseller que ha tingut la responsabilitat d'això.

En conclusió, jo crec que el que planteja vostè no és el govern que necessita Catalunya en aquest moment, perquè dibuixa un horitzó equivocat. És un govern per una part del país, perquè neix amb un nivell de cohesió, des del meu punt de vista dèbil, perquè el president que l'encapçalarà ha vist rebaixada la seva autoritat pel procés de negociació de la investidura. I, a més, tot això en un context molt complex i delicat que és el de la pandèmia i de la crisi social i econòmica derivada de la mateixa que estem vivint.

Li vull dir, de totes formes, què pensem fer nosaltres, el primer grup d'aquesta cambra i jo en particular com a president del mateix: nosaltres ens esforçarem per ser alternativa del que vostè ha dibuixat avui aquí. I ho farem fent una oposició contundent i constructiva. Jo crec molt en el respecte, en donar temps que les coses puguin produir-se, no m'agraden gens les exageracions, però penso que tant vostè com aquesta cambra m'entendran si li dic que no li donem 100 dies, perquè n'hem perdut massa.

El normal seria que li donéssim 100 dies per començar a fer oposició, perquè vostè organitzi, però portem massa temps perdut. Ho reconeix vostè mateix i per tant espero que entengui vostè, la cambra i la ciutadania de Catalunya que ni 100, ni 50, ni 20, ni 10. Des del primer dia li farem una oposició educada, intentarem que elegant, intentarem si podem que sigui fins i tot divertida, però contundent des del minut zero. Ara, constructiva també: vaig assumir davant de vostè i d'aquesta cambra dos compromisos. Tot allò que tingui a veure en combatre el virus, compta amb el suport del grup socialista. Sóc conscient que dels vuit grups que tenen representació en aquesta cambra, el seu inclòs, només dos han donat aquest suport al Govern d'Espanya quan jo era el titular de Sanitat: els Comuns i Ciutadans. Tots els estats d'alarma van comptar amb el seu suport. Cap altre grup d'aquesta cambra pot dir el mateix. Però és igual: vostè té tot el suport del primer grup del Parlament de Catalunya en la política que tingui a veure en combatre el virus.

En tot. I crec que en justa reciprocitat li puc demanar que quan tingui el govern organitzat, i pel canal que cregui vostè més oportú, pugui tenir el meu grup informació d'allò que pensen fer perquè no entrem en contradicció i per tant donar suport a allò que decideixi el govern. I també suposo que els pot ser d'interès conèixer en privat aquelles observacions que el meu grup pugui fer al respecte.

També li dono suport en els fons europeus. Ja li vaig dir. Aquí estem preocupats. Pensem que anem una mica endarrerits, que podem fer més feina, però li donem suport. Jo estic disposat a acompanyar-lo vostè a veure el ministre que vulgui, el vicepresident que vulgui del Govern, si vol que l'acompanyi a Brussel·les ho farà... per donar suport en aquesta matèria a Catalunya. Crec que és una bona imatge que el govern que vostè encapçali i el primer grup de l'oposició puguin anar plegats, si és que ens posem d'acord, plegats. Sàpiga en tot cas que jo li faig aquest oferiment. Sàpiga en tot cas que jo li faig aquest oferiment.

Ha parlat de pactes nacionals... Hi estem oberts. Li dic més: en tot allò que no ens desdibuixi com a alternativa estem disposats a acordar i a treballar per tirar Catalunya endavant. En tot allò que no ens desdibuixi com a alternativa, disposats a col·laborar amb vostès i a acordar. Els pactes nacionals que ha mencionat em semblen bé i podem treballar-hi.

Vaig acabant: Catalunya, des del meu punt de vista, té molt potencial, molta força i moltes ganes. Té una geografia privilegiada. Els catalans i catalanes som gent oberta i integradora, acollidora. Tenim una societat dinàmica d'empreses d'emprenedors i treballadors molt ben formats. La nostra història està plena d'episodis de seny i també de rauxa, però més de seny que de rauxa. Això ha permès configurar una personalitat pròpia del nostre poble condensada en el que hem anomenat catalanisme polític. Amb dues notes des del meu punt de vista molt destacables: la voluntat de construir i fer avançar Espanya, d'implicar-nos en la construcció i el progrés d'Espanya i també d'Europa. Una nota d'europèisme indestruïble de la tradició del catalanisme polític. Els darrers anys no han estat bons per Catalunya. Aquest és el meu punt de vista i tinc l'obligació de dir-li-ho amb tota sinceritat.

Crec que és una mica responsabilitat de tots, almenys així ho sento jo. Jo crec que en lloc de repetir una fórmula que, des del meu punt de vista, no ha funcionat, cal girar full i obrir un temps nou.

Crec que en lloc d'independència hem de treballar pel retrobament. En lloc d'embat i confrontació ens cal diàleg sincer i sense límits. I crec que convé un Govern de servidors públics que se centri a vèncer el virus, reactivar l'economia i garantir que ningú quedi enrere. Això és el que crec que fa falta.

Sap vostè la meva admiració pel President Tarradellas.

Deia ell el 1955 i cito textualment: “El pitjor que podria passar fora que, per comoditat o covardia, no tinguéssim la lleialtat de dir en cada moment el que és necessari. Si els uns i els altres volen fer quelcom de positiu, que ningú no es deixi influenciar per una visió esquifida o massa personal del que ha de ser aquesta gran acció de conjunt de totes les forces catalanes”.

Faig meves aquestes paraules i concloc anunciant el vot negatiu de la meva formació a la seva investidura i desitjant-li molt sincerament, molt honestament, sort i encerts. Perquè la seva sort i els seus encerts seran, si demà és investit com tot sembla, la sort i els encerts de Catalunya.

Moltes gràcies.